

נצרת, עיר השלום, ראתה השבוע את הפגנת הדמים הגדולה ביותר מאז סיום שלום

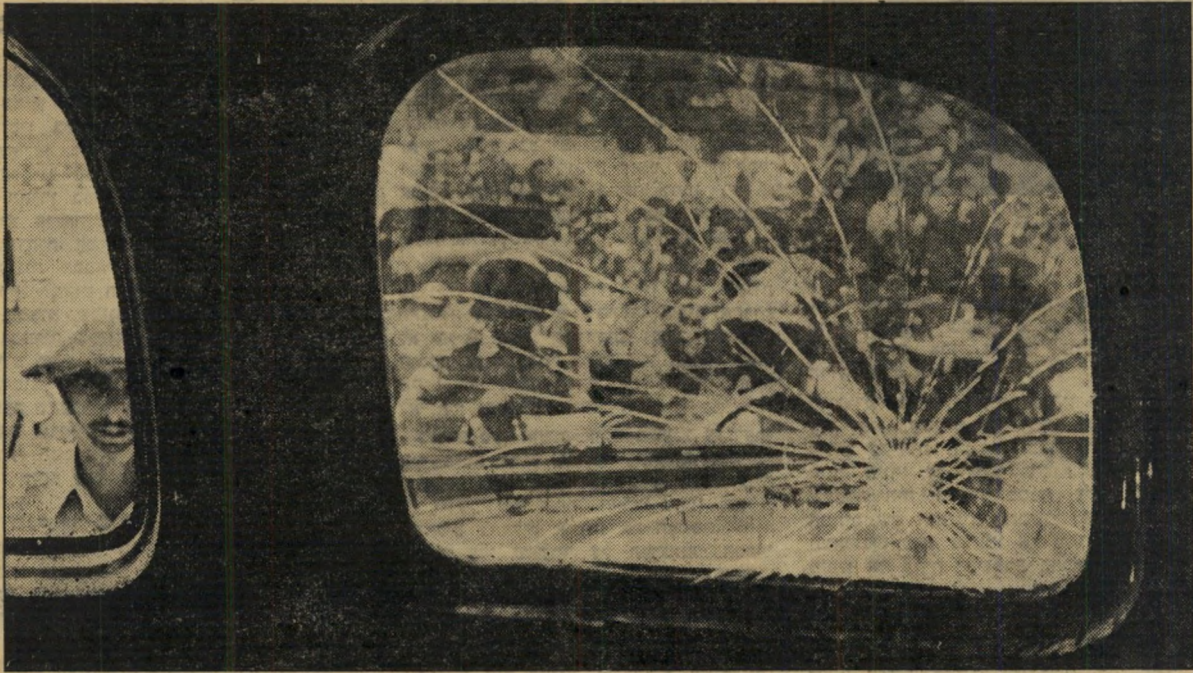
אבן על כל מילימטר

דגלי תכלת לבן ואדום לוחט התיקדו בבוקר האחד במאי לכיוון כיכר אל-קראג'את (המוסכים) בנצרת. "תחי זכות ההגדרה העצמית של ערביי ארץ-ישראל!" צעקו כמה מאות תושבים, שהפגינו תחת כרזות מפא"י בראש ההפגנה צעד ח"כ יונה כסה. הוא עשה עצמו כמי שאינו שומע או אינו מאמין למשמע אוזניו: המפגינים שצעדו אחריו השמיעו את אותן הסיסמאות אשר עתונו של כסה, דבר, הגדירן כ"סיסמאות המחללת הלאומנית הערבית בגליל". סמוך לכיכר נתקלו הדגלים במחסום. כ"כ אלף תושבי נצרת הקשיבו לדבריו של ח"כ מק"י תופיק טובי. מפגיני מפא"י ומאוני מק"י הצטופפו בערבוביה. השוטרים, שעמדו בסוף ההפגנה, עברו לחזית. מזוינים באלות, מגינים וכובעי פלדה, החלו לפור את ההמון. מבויל של אבנים קידם אותם בהסתערותם. בן רגע הכיכר הפכה לגיא חיוון של סרט תנכ"י עתיק. דם אבנים וזעקות קללות שוטרים וזעקות קרב של מפגינים מזוינים, הרעישו את העיר.

באותה שעה יצאה לדרכה גם הפגנת האחד במאי של מפ"ם. בהנהגתם של הח"כ לבן-השיער, חבר עיו-שמר יעקוב ריפטיין, ומנהל המחלקה הערבית של המפלגה איש גן שמואל שמחה פלפן, הפגינו ארבעת אלפים חברי קיבוצים ותושבים ערביים, בסיסמאות: "תרד ממשלת בן-גוריון, תרד! תרד! תרד!" "יא אבו כאלדי שומר ביתנו!" ו"יוח" זרו הפליסים הערביים לבתינו!" ההפגנה עברה לאורך מסלולה ללא הפרעה.

כשנסתיימה הפגנת מפ"ם, החל הקרב הגדול. חברי מק"י ואוהדיהם, אלפים רבים של בני-נצרת וכפרי הגליל העליון והתחתון, התגודדו מסביב לכרזות שחורות ודגלים אדומים. ממרפסת המועדון של מק"י נאם אליהם מזכיר המפלגה ח"כ שמואל מיקוניס: "יצא ונפגין ביום האחד במאי!" שוטרים,

• כינויו של נמאל עבד אל-נאצר, שבנו בכורו שמו כאלד.

מבעד לשמשה המנופצת

של ניידת המשטרה, צילם צלם העולם הזה את ההמון המסתער על המשטרה. אבן גדולה, שתושב אלמוני מביין המפגינים הטיל לעבר הניידת, זקת אחדות לפני הצילום, ניפצה את זגוגית הזלת האחורית שלה. המפגינים השתמשו באבנים גדולות שאינן חסרות בנצרת, גרמו נזק גדול למכוניות.

הפגנה הקומוניסטית לצעוד, מילאו את תפקידם במלואו. תשע שנים הפגינו פועלי נצרת הערביים, בהפגנות מאוחדות ונפרדות, ביום האחד במאי. יותר מאשר בכל מקום אחר בארץ, הפכו פועלי העיר את חג הפועלים לחג המוני גדול. בתשע שנים אלה לא אירעה כל התנגשות ביום האחד במאי. בשנה העשירית הודיע

שהאוניו לנאום, סיפרו: "מיקוניס השמיץ את הממשלה וקרא להמון להסתער על השוטרים ולזרוק עליהם אבנים. הוא איים לשבור לנו את הראש." — דברים אשר מיקוניס וחבריו למפלגה הכחישום בכל תוקף אחרי הקרב.

ההפגנה לא יצאה. השוטרים, אשר מאות מהם נקראו מכל רחבי הארץ למצב-הכן וכוננות, וקיבלו הוראה שלא להרשות ל-

המושל הצבאי לנציגי מק"י, שבאו לקבל כמנהגם את הרשיון הממשלתי לעריכת הפגנה: "הקדימו אתכם. מפא"י ומפ"ם קיבלו כבר רשיונות להפגין בבוקר. אתם תפגינו אחרי הצהרים." אנשי מק"י ניסו להסביר: "כבר שלושה שבועות שאנחנו מפרסמים על ההפגנה, ב"תשע בבוקר. אי אפשר להודיע לפלחים על השינוי. הם יבואו העירה בבוקר ויש חשש

לאי-סדר הצהרים המוש סי, על שהוצי יצי מצר-ה הוא הה ארמיניס מנדאטור 30 בל השמן גם את הפגנה, ממקור נכסלו: מפגינים שוטרים החלו קהליות וקללות השוטרי רית הפע ר.ו. מנצרת אסר את זוהה. בתי פרטיות ממשפחות הסתירו לעצמם מבני העצורים עזרה ר המפגיני באופן אילו אמר את בשקט. החפשי ניסוסי

תגבורת נע

הנשים הצוחכות לחצר המ

שומר פצוע

במרחק מטרים ספורים משדה הקרב, חובשים שוטרים את חברם, שנפצע מאבן גדולה בעינו. הדם נראה בבירור הפצוע. המפגינים השתמשו במקלעני-צמר לידוי האבנים.

המפגינים מובלים

שני שוטרים מזוינים באלות וחובשי קסדות פלדה, בשעת ידוי אבנים בשוטרים.

שני שוטרים מזוינים באלות וחובשי קסדות פלדה, בשעת ידוי אבנים בשוטרים.

שנתפסו למעצר שלושה מפגינים.